

Brüsszel, 2017. november 15.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Tervezet – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a határregisztrációs rendszer (EES) alkalmazása tekintetében történő módosításáról (első olvasat) – A jogalkotási aktus elfogadása = Nyilatkozatok

A Bizottság nyilatkozata

A határregisztrációs rendszert létrehozó rendelet összhangban áll a 693/2003/EK rendeletben¹ meghatározott kalinyingrádi tranzitrendszer jelenlegi formájával.

A kalinyingrádi tranzitrendszer jövőbeli módosítása esetén a Bizottság biztosítja a jogi aktusok közötti jogalkotási következetességet.

¹ A Tanács 2003. április 14-i 693/2003/EK rendelete az egyszerűsített átutazási okmány (FTD) és egyszerűsített vasúti átutazási okmány (FRTD) létrehozásáról, valamint a Közös Konzuli Utasítás és a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 99., 2003.4.17., 8. o.).

Ausztria nyilatkozata

Ausztria nagyra becsüli az észet elnökség annak érdekében tett intenzív erőfeszítéseit, hogy a tagállamok között széles körű konszenzus jöjjön létre ebben a fontos kérdésben.

Mindazonáltal a bűnüldöző szervek még mindig nem rendelkeznek ahhoz elegendő hozzáféréssel, hogy a rendszer segítségével azonosítani tudják a bűncselekményeket elkövető harmadik országbeli állampolgárokat és más személyeket. Remélhetőleg az interoperabilitás keretében sikerül e problémára megoldást találni.

Ezen túlmenően, a tagállamok menekültügyi hatóságai között hatékony együttműködésre tekintettel előnyös lett volna, ha a menekültügyi hatóságok hozzáférést kapnak a határregisztrációs rendszerhez. Nélkülözhetetlen a határregisztrációs rendszerhez hasonló azon rendszerek tényleges használata, amelyekről hosszú ideig, sok pénzügyi és személyi erőforrás felhasználásával folytak a tárgyalások. A menekültügyi hatóságok számára a határregisztrációs rendszer egyik újabb kiemelkedően hasznos hozadékát jelentette volna, ha a harmadik országbeli állampolgárok személyazonossága meghatározására, valamint az eljárások megkönnyítésére és a visszaküldés céljára hozzáférést kaptak volna.

Horvátország nyilatkozata

A Horvát Köztársaság egyetért a rendelet céljával, mivel az minden bizonnyal elősegíti az Európai Unió teljes területén a kedvező biztonsági helyzet megerősítését és megőrzését, amelynek előfeltétele többek között a külső határok jobb és működőképesebb ellenőrzése.

Ezt a célt az európai uniós állampolgárok legfőbb érdekének kell tekinteni, és a Horvát Köztársaság elfogadhatatlannak tartja, hogy a rendelet nem a gyakorlati alkalmazásának kezdetétől alkalmazandó az Európai Unió külső határain, ami szükségtelenül és indokolatlanul csökkenti a rendelet hatását. Hangsúlyozni kell, hogy a jelenlegi rendeletjavaslat a hatálybalépésével átmenetileg felfüggesztené a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt jelenlegi rendelkezést és a Horvát Köztársaság csatlakozási szerződésében foglalt meglévő rendelkezéseket, amelyek az uniós vívmányok szerves részét képezik. A Horvát Köztársaság hangsúlyozni kívánja, hogy magában a rendeletjavaslat címében az Európai Bizottság éppen az Unió külső határai vonatkozásában irányozza elő a végrehajtást, és ezáltal a valamennyi tagállammal való egyenlő bánásmódot is.

Amennyiben a rendelet alkalmazása nem terjed ki a schengeni térség teljes jogú tagjaira és leendő teljes jogú tagjaira, például a Horvát Köztársaságra, akkor a rendelet célja másodlagossá válik, és amellet, hogy fenyegetést jelentene az Európai Unió belső biztonságára, valamint a terrorizmus és a súlyos bűnözés elleni küzdelem hatékonyságára nézve, még az európai polgárok felé is negatív üzenetet közvetítene.

Operatív szempontból a rendelet egyenlő alkalmazásának elmulasztása azzal a következménnyel járna, hogy nem lehetne rögzíteni a harmadik országbeli állampolgárok rövid távú, Unión belüli tartózkodásának időtartamát, mivel a határregisztrációs rendszeren keresztül nem lenne hozzáférés a VIS-hez, és így nem lehetne ellenőrizni a schengeni vízum érvényességét. Mivel a Horvát Köztársaság e vízumot a horvát vízumokkal egyenértékűnek ismeri el, esetleg engedélyezné az országa területére való belépést a nem érvényes vízummal rendelkező, valamely schengeni országba tartó utazók számára, csupán azért, mert nincs hozzáférése a határregisztrációs rendszeren keresztül a VIS-hez, ami az említett személyek visszaküldési költségeinek fedezéséért felelős tagállamként problémát jelenthet az ország számára.

Ezen túlmenően, amennyiben a rendeletet nem alkalmazzák a Horvát Köztársaságban, akkor nem lehetne hozzáférni azon egyéb adatokhoz, amelyek az Európai Unió külső határain és a schengeni határon gyakran átkelő azon személyekre – például potenciális terroristákra és a biztonság szempontjából gyanús egyéb személyekre – vonatkoznak.

Az ilyen jellegű egyenlőtlen alkalmazás az Európai Unió belső biztonságára nézve fenyegetést jelentő személyek mozgását azon határok felé terelné el, amelyeken a rendszert nem alkalmazzák. A Horvát Köztársaság tekintetében ez azt jelenti, hogy az említett személyek mozgása az Európai Unió mintegy 1350 km hosszúságú külső határaitra terelődne, és esetenként olyan harmadik országokkal kellene számolni, amelyekben fellelhető a fokozott intolerancia, a radikalizmus és az erőszakos szélsőségesség, amely tendenciáknak okai sok esetben a háborús övezetekből saját hazájukba visszatérő külföldi terrorista harcosok, mindez pedig növelné a Horvát Köztársaság számára a terrorizmus kockázatát.

Ezen túlmenően a rendelet egyenlőtlen alkalmazása a határokon átnyúló forgalom áramlására is súlyos következményekkel járna, mivel a bevezetett szisztematikus ellenőrzéseken túlmenően az úti okmányok kézi ellenőrzéséhez több időre lenne szükség, mint az automatizált ellenőrzésükhöz, ami azzal a veszéllyel járna, hogy a határőrök nem lennének képesek a megfelelő biztonsági profilalkotásra.

Figyelembe véve a felsorolt érveket, hosszú uniós külső határszakasszal rendelkező tagállamként a Horvát Köztársaság rendkívül érdekelt abban, hogy módot sikerüljön találni e rendeletnek az elfogadása pillanatától kezdődően az Európai Unió valamennyi külső határán történő alkalmazására, ami lehetővé tenné a rendelet eredeti céljának optimális megvalósítását.
